

Osztályozás		Tárgy		Hely		Idő		Személy		Helyszám	
		308		(big paper)		1961					
Budapestre vonatkozó újságcikkek											
Szerző: (bozóky)											
Cím: »Miattad nem leszek bálkirálynő...«											
Forrás: <i>Szépségek,</i> (Hely)											
				1961. janu. 10.		(Idő)		(Köt. v. füz.)		(Oldal)	

Taft- és selyemsuhogás. Nylon és csipkeruhák színes vilanása, s minden lányka lábán túsarkú cipő. Könnyedén, hajlékonyan libbennek tova a sötét ruhába öltözött fiúk karján a Rózsa Ferenc Kultúrház nagytermében, a XIII. kerületi KISZ-bizottság »vizsgabálján«. Csinosak, szépek. Tudják is.

Csak ez a fehér kesztyű ne volna — látszik a fiúk egyikén-másikán. Persze nem tánc közben. Ott nem zavarja őket. A bemutatkozásnál. Mert Karcsiról már mindent tudok, amit hirtelenében el lehet mondani, s amit már Haraszi Andor, a tanítványait igazán jól ismerő tánctanár el is mondott. Csak a kézfogásra kerül nehezen sor, pedig húzza, húzogatja a fehér kesztyűt Karcsi, de nem jön le a kezéről. Nem az! De a jeles rendű ipari tanuló itt is feltalálja magát. Kicsit félrefordul, s fogaival csípi össze a kesztyű ujjait. S pirulva, kedvesen, már nyújtja is a kezét. Illemtanból még nem csillagos ötös...

Otthonos, felszabadult a légkör. Büszkén csillog a szülők szeme, ahogy követik táncoló gyermeküket a forgatagban. Francianégyes — kecses meghajlás, könnyed tánclépések. Gavotte... Keringő és egy érdekes, új tánc, a latin-amerikai Meremgué.

— Ott a Józsi! — fedezi

fel szöke kisfiát a tömegben Fehér József határőrszázados, aki azért jött fel Orosházáról, hogy lássa az első bálján a fiát.

— Nemcsak itt ügyes ám a Józsi — szól közbe Bukta József osztályfőnök. — Készséges, igyekvő az iskolában is. S aztán arról beszél, hogy hasznos kezdeményezés volt a tánctanfolyam szervezése a KISZ-bizottság részéről. Tanulmányi eredményben nincs visszaesés, viszont illedelmesebbek lettek a gyerekek, és ritmusérzékük is fejlődött.

Szinte észrevétlenül múlik az idő. A kislányok ruhájára feltűzik a tenyéryni számokat a »bálkirálynő«-választáshoz.

— Anyu, cseréljünk cipőt — könyörög Ráthonyi Lászlóné Zsuzsa lánya, s közben az apucit is megrója: — Nem tőlem vetted a jegyeket és keveset is vettél, meglátod, te miattad nem leszek bálkirálynő. — De a választ már nem várja meg, már a lába sem fáj — csinos, barna legényke karján indul újra a táncba.

Senki sem volt álmos, mindenki jól érezte magát és ami fő: sikeresen »vizsgáztak« a gyerekek. Beiratkozhatnak a haladó-tanfolyamra, hogy legközelebb már a modern táncokból tartsanak bemutatót Angyalföld munkásainak iskolás lányai és fiai.

(bozóky)